

τραπέλου, τοῦ φαιδροῦ, τοῦ χαρίεντος τὴν περιβολήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν ἐσυνειθίσαμεν τὸ ἀπτικώτατον φύλλον. Καί ὅ,τι μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο—ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν νέου εἰδικοῦ συντάκτου, ἀνακαινίζεται τὸ φιλολογικὸν μέρος τοῦ φύλλου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δι' ἐπιφυλλίδος καθημερινῆς, δι' ἧς θὰ παρακολουθῆται ἡ φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ἢ τε ἡμετέρα καὶ ἢ ξένη.

Ἄς ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ πρόοδοι τοῦ τύπου, αἱ ὕλικαι τοῦλάχιστον, εἶνε μεγάλαι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Μετὰ τὸ Ἄστυ, ἰδοὺ ἡ Παλιγγενεσία ἐγκαινίζουσα διπλὴν καθημερινὴν ἔκδοσιν, μίαν πρωϊνὴν καὶ ἄλλην ἑσπερινήν, ἰδοὺ καὶ ἡ Ἀκρόπολις προβαίνουσα εἰς τὴν ἔκδοσιν ἑσπερινοῦ φύλλου αὐτοτελοῦς καὶ ὅπως ἀπὸ τοῦ πρωϊνοῦ ἀνεξαρτήτου. Τὸ κοινὸν δὲν εἴμπορεῖ νὰ παραπονεθῆ ὅτι ἡ δημοσιογραφία του δὲν παρακολουθεῖ κατὰ πόδας τὰ γινόμενα. Ἐκάστη ὥρα—ἐπιλέγει τὸ Ἄστυ—ἔχει πλέον καὶ τὸν ιστοριογράφον τῆς!

Ἐπανήλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἐφιλοξενήθη παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Στεφάνοβιχ Σκυλίτση, ὁ κ. Γ. Σουρῆς μετὰ τῆς κυρίας Σουρῆ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανεῖδον μετὰ χαρᾶς τὸν συντάκτην τοῦ Ρωμηοῦ, τῆς προσφιλοῦς ἑμμέτρου ἐφημερίδος, τῆς ὁποίας τὸσον ἐπαισθητὴ εἶνε ἡ παρατεινομένη ἐκλειψις. Ὁ κ. Σουρῆς ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ οἰκίαν του, ὅπου θὰ διέλθῃ τὸ θέρος.

Οἱ Καιροὶ διηγούνται τὸ ἐξῆς κωμικοτραγικόν, συμβάν πρὸ τιῶν ἡμερῶν: Τέσσαρες γυναῖκες περιπατοῦσαι ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ζαππείου, συνήτησαν τὸν σύζυγον μίᾳ ἐξ αὐτῶν συνομιλοῦντα μετὰ τινος προσώπου, περὶ οὗ εἶκασαν ὅτι εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας του. Ἡ ἐκμανεῖσα ζηλοτυπία προὐκάλεσε τοσοῦτον φοβερὰν ἔκρηξιν τῶν σιελογόνων ἀδένων, ὥστε αὐτοστιγμῆ ὑπὸ τὰ προϊόντα αὐτῶν κατεκλύφθη ἡ τρυφερά δυάς, ἧτις ὑπὸ τοὺς καγχασμοὺς τῶν θεωμένων ἐπίδασα ἀμάξις ἀνεχώρησε.

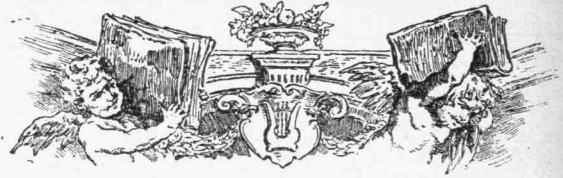
Χθὲς τὴν ἑσπέραν, καθ' ἣν ὥραν ἐδίδετο ἡ τροφὴ μετὰ τὴν συνήθη παράστασιν εἰς τὰ θηρία τοῦ κ. Μοντενέγρου, ἐκ τοῦ σιδηροῦ ὄργάνου δι' οὗ προσεφέρετο τὸ κρέας μίᾳ τίγρις ἀφήρπασεν ἀθαιρέτως ἐν τεμάχιον. Εἷς τῶν θηριοδαμαστῶν ἐξοργισθεὶς διότι κακοσυνειθίζον τὰ ζῶα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐκτύπησε τὸν κρατοῦντα τὸ κρέας παίδα καὶ τὸν ἐτραυμάτισε κατὰ τὸν πόδα δι' ἐγχειριδίου οὐχὶ πολὺ ἐλαφρώς. Ἐνεκεν τούτου παρενέβη ἡ ἀστυνομία καὶ ὠδήγησε τὸν δαμαστήν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχετο οὗτος τοῦ θηριοτροφείου εἷς μικρὸς λούστρος τοῦ ἐφώναξ:

— Βρὲ κουτέ, δὲν ἔμπαινες στὸ κλουβὶ τῶν λιονταριῶν νὰ μὴ σὲ πιάσουν ποτέ!

Ἡ σύζυγος: Ἄπ' ὅλα ὅσα θὰ ἰδοῦμε στὴν Ἐκθεσί τοῦ Σιχάγου, ποῖο θὰ εἶνε, νομίζεις, τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ περιεργότερον;

Ἡ σύζυγος (μετὰ τινα σκέψιν): Ὁ λογαριασμὸς τοῦ ξενοδόχου μας!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Κατὰ τὴν γενομένην πρὸ μικροῦ γενικὴν συνεδρίαν τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ Ζέπ. ἀνεγνώσθη κατὰ πρότον ἡ γενικὴ ἔκθεσις περὶ τῶν ἐν Μεγαλοπόλει ἀνασκαφῶν. Εἶτα ὁ γραμματεὺς ἐξέδωκε τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἐταιρείας, ἧς τὰ μὲν ἔσοδα ἀνήλθον εἰς 878 λίρας στεολίνας, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 858. Τέλος δὲ ὁ ἐταῖρος Θ. Βέντ διηγῆθη τὰς ἐν Ἀβουσιναίᾳ γενομένας ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλύψεις, ἐξ ὧν καταδεικνύεται πόσον ἐπέδρασεν ὁ ἑλληνισμὸς εἰς τὴν ἀφαστῶσαν ἐκείνην γῶραν.

— Ἐξεδόθη περατωθὲν εἰς ἴδιον τόμον ὁ Δόντωρ Πασκάλ τοῦ Ζολᾶ, τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα τῆς σειρᾶς τῶν Ρουγκῶν Μακκάρ.

— Ὁ Αἰμίλιος Δεσαδέλ ἐξέδοτο ἐν Παρισίοις ὑπὸ τὸν τίτλον *Λαμαρτίνος* δίτομον μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ τῶν *Μελετῶν* καὶ τοῦ συγγραφέως τῆς *Ἱστορίας τῶν Γερονδίων*. Κρίνεται ὡς ἀποδόουσα δικαιοσύνην εἰς τὸν πολλάκις παραγνωρισθέντα καὶ ἀδικηθέντα ποιητὴν.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον *Un scrupule* ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Παύλου Βουρζὲ νέον μυθιστόρημα. Εἶνε ἡ ἱστορία νεοῦ ἀδελφῆς ἐταίρας διατηρηθείσης ἀγνῆς μέχρι τέλους τῆ ἐνεργεία τοῦ ἐραστοῦ τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἀσώτου ἀλλ' ὄχι κατὰ βάθος διεφθαρμένου.

— Ὑπὸ τοῦ Παύλου Μαργκερίτ ἐξεδόθη διήγημα ἐπιγραφόμενον *Ma Grande*. Εἶνε ἡ τρυφερὰ καὶ συγκινητικὴ ἱστορία ἀδελφῆς μεγαλητέρας ἀφασιωθείσης εἰς τὸν μικρὸν τῆς ἀδελφῶν, μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός των.

Ἐπιστημονικά

Ἐκ τοῦ καθηγητῆς Ρυτιμέγερ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῇ ἑλθετικῇ *Γεωλογικῇ Ἐπιθεωρήσει* ἄρθρον πολλοῦ ἐνδιαφέροντος περὶ διαφόρων προκατακλυσμαζίων μαστοφόρων εὑρεθέντων εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Μπάλ καὶ ἀλλαχῶ.

— Ὁ ἄγγλος ἀστρονόμος Πίκεριγκ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ περιοδικῷ *Ἀστρονομία καὶ Ἀστροφυσικὴ* μελέτην περὶ τῶν διαφόρων ἀποχωρήσεων τοῦ πλανήτου Ἄρεως. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀτμοσφαιρας λαθῶν, ὁ Πίκεριγκ λαμβάνει ὡς ὄρους συγκρίσεως διάφορα γήινα ἀντικείμενα, ὡς ἐκ τῶν προσφύλαξιν δὲ τούτων αἱ παρατηρήσεις του κρίνονται πολλῆς προσοχῆς ἄξιαι ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων.

— Ἐν *Yorkshire* τῆς Ἀγγλίας ὁ καθηγητῆς Hummel ἐποιήσατο διὰλέξιν περιεργωτάτην περὶ τῶν διαφόρων μέσων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται πρὸς βαφῆν διάφοροι πρωτογενεῖς λαοί, ὡς οἱ Τιμάναι, οἱ Μένδαι, οἱ Μάοροι κτλ.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Ἀρσονβάλ παρουσίασε διαφόρους αὐτοῦ παρατηρήσεις περὶ τῆς ζωῆς τῶν νεύρων καὶ τῶν μυῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ζώου. Διὰ συσκευῆς εὐαίσθητοτάτης ἐφευρεθείσης ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ μνοφάνου, ὁ Ἀρσονβάλ καταδεικνύει ὅτι δέκα ὅλας ὥρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ζώου τὰ μὲν νεῦρα ἐξακολουθοῦν νὰ μεταβιβάζουν ἡλεκτρικὰ ρεύματα. οἱ δὲ μῦς νὰ εἶνε ἐπιλεκτικοὶ συστολῆς, τούτο δ' ἐννοεῖ λέγων ζωὴν τῶν μυῶν καὶ τῶν νεύρων.

Θεατρικά

Μετὰ μὲγάλης ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν Παρισίοις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐλευθέρου Θεάτρου τὸ κοινωνικὸν ὄραμα τοῦ γερμανοῦ Χάουπτμαν *Οἱ Ὑφάνται*, πραγματευόμενον τὸ φλέγον ἐργατικὸν ζήτημα.